

казаното общия разтворъ може да приготвимъ или слабо **киселъ**, който е за предпочитане, или „**неутраленъ**“, или **основенъ** — съ излишекъ отъ варъ. Той би станалъ слабо киселъ, ако спремъ сипването на варовния разтворъ, **преди книжката да е станала напълно синя**. Ако ли пъкъ сипваме до пълното ѝ посиняване, общиятъ разтворъ би билъ „основенъ“, т. е. съ повече варъ.

Отъ смѣсването на варовния съ синкамъковия разтворъ се образува **калциевъ сулфатъ** (гипсъ) и **хидратенъ меденъ окисъ** (черна и твърда неразтворима материя). За да укаже **веднага** следъ пръскането своето убийствено действие върху споритъ (семенцата) на маната, **разтворътъ трѣбва да се остави слабо киселъ**, защото само тогава има медъ въ разтворено и лесно разтворимо състояние въ форма на сулфатъ. Хидратниятъ меденъ окисъ пъкъ осигурява постепенното и продължително **предпазно** действие на разтвора. Този меденъ окисъ, подъ действието на въздушната **въглена киселина**, се превръща първо въ **неразтворимъ неутраленъ карбонатъ**, а после въ **разтворимъ бикарбонатъ**. Този последниятъ ще попрѣчи прокълняването на попадналитъ по-късно спори въ листата и реситъ, следователно ще попрѣчи заразяването на сжщитъ.

Гореизложеното сторихме, за да се схване отъ всѣкиго лошиятъ резултатъ отъ лошо приготвения разтворъ. Тукъ се срѣщатъ два случая: а) когато въ общия разтворъ остава **голѣмо** количество разтворена медъ, която „гори“ листата и б) обратно, когато въ общия разтворъ не остава ни следа отъ разтворена медъ поради прибавената въ **излишѣкъ** варъ. Такъвъ разтворъ не може да прояви **веднага** смъртоносното си действие върху споритъ. Така се обяснява, защо много лозя сж бивали заразявани и повреждани, **макаръ и да сж били пръскани**.

*

2. **Трѣбва да се пръска рано и правилно**. Това условие е сжществено за успѣшната борба съ пероноспората. Тукъ, обаче, се явява другиятъ въпросъ: кога именно или колко рано да се пръска?

Много е мжно, или по-право казано, невъзможно е да се посочатъ точно периодитъ и днитъ за първото напр. пръскане, за второто и пр., защото тѣ сж въ връзка съ годишнитъ времена. Съ други думи, да се извърши по-рано или по-късно напр. първото пръскане, което е отъ най-голѣмо значение за борбата противъ пероноспората, зависи отъ въздушната топлина и влага. Защото отдавна е установено отъ науката и практиката, че най-